

ਮਾਨਯੋਗ ਆਰ ਪੀ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਆਰ ਐਲ ਆਨੰਦ ਜੇ.ਜੇ.

ਗੀਤਾ ਰਾਮ। ਕਲਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, --- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਲਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2031

16 ਫਰਵਰੀ. 1896

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)— S. 152— ਦਾਇਰੇ—ਹਰ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ—S. 152 ਕੇਵਲ ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ — S. 152 ਦਾ ਸਕੋਪ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 152, ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਿਰਫ ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 'ABCDEFGH' ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ 'XYZ' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਪਰਚੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 152 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਉਸ ਲਈ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲਾਗੂ ਕੋਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਐਸਏ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਆਰਡਰ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦਾ

(ਪਰਾ 12)

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (V of 1908)-S. 115—ਸਕੋਪ— ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

(ਪਰਾ 14)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਸੁਨੀਲ ਚੱਡਾ.

ਅਸ਼ੀਸ਼ ਹਾਂਡਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ /

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ. ਐਲ ਆਨੰਦ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 152, 153-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ 28 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਯੂਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 (iii) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੇਧ/ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। 19 ਦਸੰਬਰ, 1990 ਨੂੰ 1978 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2031 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ 'ਏ.ਬੀ.ਸੀ.ਡੀ.ਈ.ਐੱਫ.ਜੀ.' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਡਿਊਟੀ ਕਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਮੋਟਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ 'X' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਜਿਸਨੂੰ ਹਵੇਲੀ ਨੰਦਪੁਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਪਰੋਕਤ 'ਏ.ਬੀ.ਸੀ.ਡੀ.ਈ.ਐੱਫ.ਜੀ.' ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 30 ਅਗਸਤ, 1892 ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੰਡ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 23 ਜੂਨ, 1909। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 'ਐਕਸਵਾਈਜ਼ੈਂਡ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਵੰਡ 'X' ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਡਿਊਟੀ ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, 'Y' ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'Z' ਇੱਕ 12' ਚੌੜੀ ਪੱਟੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੱਸੇ 'ਵਾਈ' ਅਤੇ 'ਜ਼ੈਂਡ' 1892 ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਿੱਸੇ 30 ਅਗਸਤ, 1892 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਡਿਊਟੀ ਕਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'X' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(3) ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 18 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1970 ਅਤੇ 17 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 1975 ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਐਕਸਵਾਈਜ਼ੈਡ' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਮਾਈਨਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਕਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ 'X' ਚਿੰਨ੍ਹ 6' ਚੌੜਾਈ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਵੇਲੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 'X' ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੰਜ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 7 ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 16 ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 17 ਵੀ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 4 ਅਤੇ 5 ਵੀ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(4) 17 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। 21 ਸਤੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਫਿਰ ਅਸਫਲ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 1978 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2031 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ) ਦੁਆਰਾ 19 ਦਸੰਬਰ, 1990 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। - ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਕਲਾਂ ਪੰਜ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਹੁਣ ਧਾਰਾ 151, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 152, 153-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ 28 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਾ ਤਾਂ 'ਵਾਈ' ਅਤੇ 'ਜੈੱਡ' ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ। '

ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਭੁੱਲ ਤੋਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰੋਜ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਖੋਜ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਹਿੱਸੇ 'X' ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਿਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੋਜੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 153-ਏ, 152' ਅਤੇ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ, ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕੇ।

(7) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ. ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ. ਮੁਦਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 11 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ SLP ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ SLP ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮਾਲ-ਜੀਦੇ ਨੇ SLP ਵਿੱਚ ਲਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ 19 ਦਸੰਬਰ, 1990 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 9 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ-ਪੱਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਫਲ ਨਾ ਖਾ ਸਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਅਤੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 152 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 19 ਦਸੰਬਰ 1990 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

'Y' ਅਤੇ 'Z'। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 152, 153-ਏ ਅਤੇ 151 ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਵਾਈ' ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੱਖਰ 'ਜੈੱਡ' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਖੋਜਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 14 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ 9 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਏਬੀਸੀਡੀਈਐਫਜੀ' ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 'ਐਕਸਵਾਈਜੈੱਡ' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 152, 153-ਏ

ਅਤੇ 151, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਣਿਤ ਜਾਂ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੜਨ ਲਾਗੂ ਹਨ।

(8) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ RSA ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ 'ਏ.ਬੀ.ਸੀ.ਡੀ.ਈ.ਐੱਫ.ਜੀ.' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ 'XYZ' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀ ਦਾ। ਏ 11 ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜੇ ਤਰਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਡਿਊਡੀ ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ 'X' ਚਿੰਨ੍ਹ, ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ 6 ਪਾਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਅ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਡਿਊਡੀ ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 'ਐਕਸ', 'ਵਾਈ' ਅਤੇ 'ਜੈੱਡ' ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ— 19 ਦਸੰਬਰ, 1990 ਦੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 2031, 1978 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 17 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅੱਖਰਾਂ 'ਵਾਈ' ਅਤੇ 'ਜੈੱਡ' ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 'ਐਕਸ', ਭਾਵ, ਡਿਊਡੀ ਕਲਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ' ਵਾਈ' ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ 'Z' ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 19 ਦਸੰਬਰ, 1990 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਮੋਹਰ SLP ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹੀ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ SLP ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈਆਂ ਜਾ

ਰਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ SLP ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆਵੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੁਣ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 152, 153-ਏ ਅਤੇ 151 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ।

(11) ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 152, 153-ਏ ਅਤੇ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਕੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ

ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਸੈਕਸ਼ਨ 152 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਗਣਿਤ ਸੰਬੰਧੀ ਗਲਤ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਫਰਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਸਲਿੱਪ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਜੋ ਨਿਰਣੇ , ਫਰਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਜੋ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਚੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਕਾਰਨ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਵਾਈ' ਅਤੇ 'ਜੈੱਡ*' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਰਚੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ 'ਵਾਈ' ਅਤੇ 'ਜੈੱਡ' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਧਿਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਵਿੱਚ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਅੱਖਰਾਂ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਖਰ 'X' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਧਾਰਾ 152 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਗਲਤੀ

ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 152, ਸੀਪੀਸੀ, ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਿਰਫ ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਗਣਿਤਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 'ABCDEFGH' ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ 'XYZ' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਪਰਚੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 152 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਉਸ ਲਈ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲਾਗੂ ਕੋਰਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮਹਾਸਭਾ. ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਐਸਏ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੇ ਧਾਰਾ 152, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(13) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ 153-ਏ, ਸੀਪੀਸੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਐਡਵਾਂਟੇਜ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 153-ਏਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਰਡਰ XLT ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 152 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ . ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 152 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਗਣਿਤ ਜਾਂ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਪਰਚੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 'ਐਕਸਵਾਈਜ਼ੈਂਡ' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ: "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਉਝੀ ਕਲਾਂ। ਪੰਜ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੋਸ਼ੀਅਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ। ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 'X' ਅਤੇ 'Y' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ। ' ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ' ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(14) ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਪੀਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ¹¹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਉਪਾਅ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ 151, 152 ਅਤੇ 153-ਏ, ਜੋ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(15) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ (ਰਾਏ) ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

"ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਅਚਨਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਹਾਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਨੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 104.

ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(17) ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ *ਸਮਰੋਦਰ ਨਾਥ ਸਿਨਹਾ* ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗ* (2), ਅਤੇ *ਕਾਲੇ ਗੌੜਾ* ਬਨਾਮ *ਅਕੋਯਮਾ* ਅਤੇ ਹੋਰ (3) 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਸਮਝ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਸਲਿੱਪ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਤਰਫੋਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ .ਜੱਜ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਸ਼ੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਐਕਸ' ਅੱਖਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 'Y' ਅਤੇ 'Z' ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। *ਸਮਰੋਦਰ ਨਾਥ ਸਿਨਹਾ* ਬਨਾਮ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ *ਕਾਲੇ ਗੌੜਾ* ਬਨਾਮ *ਅਕੋਯਮਾ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਹਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਟਵਾਰੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈਆਂ-ਉੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'X' ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਣ। 'ਡਬਲਯੂ ਅਤੇ 'ਜੈੱਡ' ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 151, 152 ਅਤੇ 153-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹਾਂ।

(18) ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 151, 152 ਅਤੇ 153-ਏਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ "ਖਰਚ ਦੇ ਨਾਲ" ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 1.000 ਰੁਪਏ ਹੈ।

tS:T

(2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1440

(3) ਏਆਈਆਰ 1975 ਕਰਨਾਟਕ 107.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ